

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מבאה של פיסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ⚡ קושיא- ^ שאלה- ! תירוץ- proof-ראיה
central point for summary and review-הזרה insertion of an earlier segment-קודמת	
מקרא-key:	

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
התודה היתה באה חמש סאין ירושלמיות שהן שש מדבריות, שתי איפות.												■	עו:		
האיפה שלש סאין, עשרים עשרון, עשרה לחמץ ועשרה למצה												◇	עו:		
עשרה לחמץ, עשרון לחלה												◇	עו.		
ועשרה למצה, ובמצה שלש מינין: חלות, ריקיקין, ורבוכה, נמצאו שלשה עשרונים ושליש לכל מין ומין, ושליש חלות לעשרון.												◇	עו.		
ובמדה ירושלמית היו שלשים קב, חמשה עשר לחמץ וחמשה עשר למצה												◇	עו.		
חמשה עשר לחמץ, קב ומחצה לחלה												◇	עו.		
חמשה עשר למצה, ובמצה שלש מינין: חלות, וריקיקין, ורבוכה, נמצאו חמשת קבין לכל מין ומין, ושתי חלות לקב.												◇	עו.		
התודה היתה באה חמש סאין ירושלמיות.												■	עו.		
מנא הני מילי?												^	עו.		
דאמר קרא: (יחזקאל מ"ה) האיפה והבת תוכן אחד יהיה, מה בת שלש סאין, אף איפה שלש סאין.	רב חסדא:											◇	עו.		
ובת גופא מנלן?												⚡	עו.		
אילימא מדכתיב: (יחזקאל מ"ה) לשאת מעשר החומר הבת												!	עו.		
איפה נמי הכתיב: (יחזקאל מ"ה) ועשירית החומר האיפה, אלא חומר לא ידענא כמה, הכא נמי לא ידענא כמה												⚡	עו.		
אלא מהכא: (יחזקאל מ"ה) וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכור עשרת הבתים חומר כי עשרת הבתים חומר.												◇	עו.		
אין מוסיפין על המדות יותר משתות, ולא על המטבע יותר משתות, והמשתכר לא ישתכר יותר משתות.	שמואל:											◇	עו.		
מאי טעמא?												^	עו.		
אילימא משום אפקועי תרעא												!	עו.		
אי הכי, שתות נמי לא												⚡	עו.		
אלא משום אונאה, כי היכי דלא ליהוי ביטול מקח.												◇	עו.		
כל דבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין, אפילו פחות מכדי אונאה חוזר	והא אמר רבא:											⚡	◇	עו.	
אלא משום תגרא, כי היכי דלא למטייה זיאנה.												!	◇	עו.	
זיאנה הוא דלא לימטייה, רוחא לא בעי? זבן וזבין תגרא איקרי?												⚡	◇	עו.	
(יחזקאל מ"ה) השקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם	אלא אמר רב חסדא, שמואל קרא אשכח ודרש:											!	◇	עו.	
מנה - מאתן וארבעין הון												⚡	!	עו.	
אלא שמע מינה תלת: שמע מינה מנה של קודש כפול היה, ושמע מינה מוסיפין על המדות ואין מוסיפין יותר משתות, ושמע מינה שתותא מלבר.												!	!	◇	עו.
מתני' נמי דיקא	רבינא:											■	עו.		
תודה היתה באה חמש סאין ירושלמיות שהן שש מדבריות	דקתני:											■	◇	עו.	
שמע מינה.												■	עו.		
מכולם היה נוטל אחד מעשרה תרומה, שנאמר: (ויקרא ז') והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה לה'												■	עו:		

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	עו:
אחד - שלא יטול פרום												■ ◇	עו:
מכל קרבן - שיהו כל הקרבנות שוות, שלא יטול מקרבן על חבירו												■ ◇	עו:
(ויקרא ז') לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה, והשאר נאכל לבעלים.												■	עו:
הקריב ממנו - מן המחובר	תנו רבנן:											■ ■ ◇	עו:
אחד - שלא יטול פרום												■ ■ ◇	עו:
מכל קרבן - שיהו כל הקרבנות שוות, שלא יטול מן הקרבן על חבירו												■ ■ ◇	עו:
תרומה לה' - איני יודע מכמה היא, הריני דן: נאמר כאן תרומה ונאמר בתרומת מעשר (במדבר י"ח) תרומה, מה להלן אחד מעשרה, אף כאן אחד מעשרה												■ ■ ◇	עו:
או כלך לדרך זו: נאמר כאן תרומה ונאמר בככורים (דברים י"ב) תרומה, מה להלן אין לה שיעור, אף כאן אין לה שיעור?												■ ?	עו:
נראה למי דומה, דנין תרומה שאין אחריה תרומה מתרומה שאין אחריה תרומה, ואל יוכיח בכורים שיש אחריהן תרומה												■ !	עו:
או כלך לדרך זו: דנין תרומה הנאכלת במקום קדוש מתרומה הנאכלת במקום קדוש, ואל תוכיח תרומת מעשר שנאכלת בכל מקום?												■ ?	עו:
תלמוד לומר: ממנו תרומה לה', וכתוב בתרומת מעשר ממנו תרומה לגזירה שוה.												■ ! ◇	עו:
למדנו לתרומה שהיא אחד מעשרה, אבל איני יודע מכמה היא חלה, הריני דן: נאמר כאן לחם ונאמר להלן בשתי הלחם (ויקרא כ"ג) לחם, מה להלן עשרון לחלה, אף כאן עשרון לחלה												■ ■ ◇	עו:
או כלך לדרך זו: נאמר כאן לחם ונאמר בלחם הפנים (ויקרא כ"ד) לחם, מה להלן שני עשרונות, אף כאן שני עשרונות?												■ ?	עו:
נראה למי דומה, דנין מנחה הבאה חמץ עם הזבח ממנחה הבאה חמץ עם הזבח, ואל יוכיח לחם הפנים שאינו בא חמץ עם הזבח												■ !	עו:
או כלך לדרך זו: דנין מנחה הבאה מארץ וחוצה לארץ מן החדש ומן הישן ממנחה הבאה מארץ וחוצה לארץ מן החדש ומן הישן, ואל יוכיחו שתי הלחם שאין באות אלא מן החדש ומן הארץ?												■ ?	עו:
תלמוד לומר: (ויקרא כ"ג) ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתיים, שאין תלמוד לומר תביאו, ומה תלמוד לומר תביאו? שכל מה שאתה מביא ממקום אחר הרי הוא כזה, מה להלן עשרון לחלה, אף כאן עשרון לחלה.												■ ! ◇	עו:
אי מה להלן שני עשרונות אף כאן שני עשרונות?												■ ? ◇	עו:
תלמוד לומר: תהינה.												■ ! ◇	עו:
למדנו עשרה לחמץ, עשרה למצה מנין? תלמוד לומר: (ויקרא ז') על חלות לחם חמץ, נגד חמץ הבא מצה.												■ ■ ◇	עו:
נמצאו עשרים עשרונות לחמי תודה, עשרה לחמץ ועשרה למצה. יכול עשרה שבמצה לא יהו כולן אלא ממין אחד? תלמוד לומר: (ויקרא ז') אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולות בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת מרבכת וגו', נמצאו שלשה עשרונות ושליש לכל מין ומין, ושלוש חלות לעשרון, ונמצאו לחמי תודה ארבעים, נוטל מהן ארבע ונותן לכהן והשאר נאכלים לבעלים.												■ ■ ◇	עו:
הקריב ממנו - מן המחובר.	אמר רב:											■ ◇	עו:
אלא מעתה, דכתיב: (ויקרא ד') ואת כל חלבו ירים ממנו, התם מאי מחובר איכא?												■ ? ◇	עו:
כדרב חסדא אמר אבימי												■ !	עו:
שלא יתח בשר קודם שיטול אימורין.	דאמר רב חסדא אמר אבימי:											■ ! ◇	עו:
נאמר כאן תרומה ונאמר בתרומת מעשר תרומה.	אמר רב:											■ ◇	עו:
ונילף מתרומת מדין												■ ? ◇	עו:
דנין תרומה הנוהגת לדורות מתרומה הנוהגת לדורות, ואל תוכיח תרומת מדין שאינה נהגת לדורות.												■ ! ◇	עו:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ונילף מתרומת חלה												◇ †	עו:
דנין דבר שנאמר בו ממנו תרומה לה' מדבר שנאמר בו ממנו תרומת ה' לאפוקי תרומת חלה דלא נאמר בו ממנו תרומה לה'.	תנא דבי ר' ישמעאל:											◇ †	עו:
תרומת לחמי תודה, חייבין עליהן מיתה וחומש או אין חייבין עליהן מיתה וחומש? כיון דאיתקש לתרומת מעשר, כתרומת מעשר דמי, או דלמא בו וחמשיתו מיעט רחמנא? מדמעט או אינה מדמעט?	בעי רבא:											◇ ^	עו:
תיקו.												■	עו:
ת"ל: תהיינה.	אמר מר:											◇ ■	עו:
מאי תלמודא?												^	עו:
תהיינה כתיב.	רב יצחק בר אבדימי:											◇ †	עו.
אימא: עשרה קפיז?												‡	עו.
בעשרונות דבר הכתוב.	רבא:											◇ †	עו.
למדנו עשרה לחמץ, עשרה למצה מנין? ת"ל: (ויקרא ז') על חלות לחם חמץ, כנגד חמץ הבא מצה.												◇ ■	עו.
וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש?												‡	עו.
הימנו ודבר אחר הוא, וכל הימנו ודבר אחר לא הוא היקש.												◇ †	עו.
הניחא למאן דאמר לא הוא היקש, אלא למ"ד הוא היקש מאי איכא למימר?												‡	עו.
תביאו רבייא היא.												◇ †	עו.
המילואים היו באין כמצה שבתודה, חלות ורקיקין ורביכה.												■	עו.
נזירות היתה באה שתי ידות כמצה של תודה, חלות ורקיקין, ואין בה רבוכה, נמצא עשרה קבין ירושלמית שהן ששה עשרונות ועודיין.												■	עו.
מנא ה"מ?												^	עו.
דאמר קרא: (ויקרא ח') ומסל המצות אשר לפני ה' לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד, בשלמא חלות - חלות, רקיק - רקיק, שמן מאי נינהו? לאו רבוכה.	רב חסדא אמר רב חמא בר גוריא:											◇ †	עו.
אימא: אנתא דמשחא	מתקיף לה רב אויא:											‡	עו.
(ויקרא ו') זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המשח אותו, וכי מה למדנו לבניו ביום המשחו? אלא מקיש חינוכו להמשחו, מה המשחו רבוכה, אף חינוכו רבוכה.	אלא כדרש רב נחמן בר רב חסדא משמיה דרבי טבלא:											◇ †	עו.
כהן גדול המתקרב לעבודה - צריך שתי עשרונות האיפה, אחת להמשחו ואחת לחינוכו	רב חסדא:											◇ ■	עו.
שלוש.	מר בר רב אשי:											◇ ■	עו.
ולא פליגי: הא דעבד עבודה כשהוא כהן הדיוט, הא דלא עבד עבודה כשהוא כהן הדיוט.												■	עו.
נזירות היתה באה שתי ידות כמצה שבתודה.												■	עו.
(ויקרא ז') שלמיו - לרבות שלמי נזיר לעשרת קבין ירושלמיות ולרביעית שמן יכול לכל מה שאמור בענין? ת"ל: מצות.	תנו רבנן:											◇ ■	עו.
מאי תלמודא?												^	עו.
דבר שנאמר בו מצות, לאפוקי רבוכה דלא נאמר בו מצות.	רב פפא:											◇ †	עו.
מצות - כלל, חלות ורקיקין - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, חלות ורקיקין אין, מידי אחרינא לא.	דבי רבי ישמעאל תנא:											◇ † ■	עו.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
השוחט את התודה לפני, ולחמה חוץ לחומה - לא קדש הלחם.												■	עח:
שחטה עד שלא קרמו פניה בתנור, ואפילו קרמו כולן חוץ מאחד מהן - לא קדש הלחם.												■	עח:
מאי חוץ לחומה?												^	עח:
חוץ לחומת בית פאגי	רבי יוחנן:											◇ !	עח:
חוץ לחומת העזרה.	ריש לקיש:											◇ !	עח:
ריש לקיש אמר חוץ לחומת העזרה, בעינין על בסמוך	[ריש לקיש]											■	עח:
ורבי יוחנן אמר חוץ לחומת בית פאגי, אבל חוץ לעזרה קדוש, ולא בעינין על בסמוך.	[רבי יוחנן]											■	עח:
והא איפליגו בה חדא זימנא												⚡	עח:
השוחט את הפסח על החמץ - עובר בלא תעשה	דתנן: [ת"ק]											⚡	עח:
אף התמיד	רבי יהודה:											⚡	עח:
לעולם אינו חייב - עד שיהא או לשוחט או לזרוק או לאחד מבני חבורה עמו בעזרה	ואמר ריש לקיש:											⚡	עח:
אף ע"פ שאין עמו בעזרה	ורבי יוחנן אמר:											⚡	עח:
צריכא, דאי איתמר בההיא, בההיא קא א"ר יוחנן, דכל היכא דאיתיה באיסורא קאי, אבל לענין מקדש לחם - אימא מודי ליה לריש לקיש, דאי איתיה בפנים קדוש, אבראי לא קדוש ואי איתמר בהא, בהא קאמר ריש לקיש, אבל בהך אימא מודה ליה לרבי יוחנן, צריכא.												!	עח:
תניא כוותיה דרבי יוחנן:												■	עח:
השוחט את התודה לפני, ולחמה חוץ לחומת בית פאגי - לא קדש הלחם.	[תניא]											■	עח:
שחטה עד שלא קרמו פניה בתנור.												■	עח:
מנא הני מילי?												^	עח:
(ויקרא ו') על חלות לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח - מלמד שאין הלחם קדוש אלא אם כן קרמו פניה בתנור	דתנו רבנן:											■ !	עח:
יקריב קרבנו על זבח - מלמד שאין הלחם קדוש אלא בשחיטת הזבח												■ !	עח:
זבח תודת - מלמד שאם שחט שלא לשמן לא קדש הלחם.												■ !	עח:
יוצאין במצה נא ובמצה העשויה באילפס.	תנו רבנן:											■	עח:
מאי מצה נא?												^	עח:
כל שפורסה ואין חוטיין נמשכין הימנה.	רב יהודה אמר שמואל:											!	עח:
וכן לענין לחמי תודה.	רבא:											■	עח:
פשיטא, הכא לחם כתיב והכא לחם כתיב												⚡	עח:
מהו דתימא: אחד אמר רחמנא - שלא יטול פרוס, והא כמאן דפריסא דמיא, קמשמע לן.												!	עח:
תודה ששחטה על שמונים חלות - חזקיה אמר: קדשו ארבעים מתוך שמונים	איתמר: [חזקיה]											◇ ■	עח:
לא קדשו ארבעים מתוך שמונים.	רבי יוחנן:											◇ ■	עח:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מבאה של פיסקה קודמת- story- מעשהO	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
central point for summary and review- insertion of an earlier segment-	key-מקרא:

מנחות-התורה היתה באה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
הכל מודים, היכא דאמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים - קדשו, אל יקדשו ארבעים אלא אם כן יקדשו שמונים - לא קדשו, כי פליגי בסתמא:	רבי זירא:										■	◇	עח:	
לאחריות קא מיכוין	מר סבר: [חזקיה]										◆	■	עח:	
לקרבן גדול קא מיכוין.	ומר סבר: [רבי יוחנן]										◆	■	עח:	
בכלי שרת מקדשין שלא מדעת קא מיפלגי	אביי:											■	◇	עח:
כלי שרת מקדשין שלא מדעת	מר סבר: [חזקיה]										◆	■	עח:	
כלי שרת אין מקדשין שלא מדעת.	ומר סבר: [רבי יוחנן]										◆	■	עח:	
דכולי עלמא - כלי שרת מקדשין שלא מדעת, והכא בסכין קא מיפלגי	רב פפא:											■	◇	עח:
סכין מקדשת ככלי שרת	מר סבר: [חזקיה]										◆	■	עח:	
סכין כיון דלית ליה תוך - אינה מקדשת בכלי שרת.	ומר סבר: [רבי יוחנן]										◆	■	עח:	
דכולי עלמא - כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת, והכא בסכין קא מיפלגי	ואיכא דאמרי, רב פפא											■	◇	עח:
סכין אלימא מכלי שרת, דאע"ג דלית ליה תוך מיקדשה	מר סבר: [חזקיה]										◆	■	עח:	
סכין לא אלימא ליה מכלי שרת.	ומר סבר: [רבי יוחנן]										◆	■	עח:	
שחטה חוץ לזמנה וחזין למקומה - קדש הלחם.												■	◇	עח:
שחטה ונמצאת טריפה - לא קדש הלחם.												■	◇	עח:
שחטה ונמצאת בעלת מום - ר' אליעזר אומר: קידש	[רבי אליעזר]											◆	■	עח:
לא קידש.	חכמים:											◆	■	עח:
שחטה שלא לשמה, וכן איל המילואים, וכן שני כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן - לא קדש הלחם.												■	◇	עח:
מתני' מני? רבי מאיר												■	◇	עח:
זה הכלל: כל שפסולו קודם שחיטה - לא קדש הלחם, פסולו אחר שחיטה - קדש הלחם	דתניא:											■	◇	עח:
שחטה חוץ לזמנה וחזין למקומה - קדש הלחם												■	◇	עח:
שחטה ונמצאת טריפה - לא קדש הלחם												■	◇	עח:
שחטה ונמצאת בעלת מום - רבי אליעזר אומר: קדש	[רבי אליעזר]											◆	■	עט:
לא קדש, דברי ר' מאיר	רבי יהושע: [רבי מאיר]											◆	■	עט:
לא נחלקו רבי אליעזר ור' יהושע על ששחטה ונמצאת טריפה שלא קדש, ועל חוץ לזמנו שקדש, ועל בעל מום שלא קדש	רבי יהודה:											■	◇	עט:
ועל מה נחלקו? על חוץ למקומו שר' אליעזר אומר: קדש	[רבי אליעזר]											◆	■	עט:
לא קדש	רבי יהושע:											◆	■	עט:
הואיל חוץ לזמנו פסול וחזין למקומו פסול, מה חוץ לזמנו קדש, אף חוץ למקומו קדש	רבי אליעזר:											■	◇	עט:
הואיל חוץ למקומו פסול ובעל מום פסול, מה בעל מום לא קדש, אף חוץ למקומו לא קדש	רבי יהושע:											■	◇	עט:
אני דמיתיהו לחוץ לזמנו ואתה דמיתו לבעל מום, נראה למי דומה, אם דומה לחוץ לזמנו - נדוננו מחוץ לזמנו, אם דומה לבעל מום - נדוננו מבעל מום	אמר לו רבי אליעזר:											■	◇	עט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-התורה היתה באה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
דנין פסול מחשבה מפסול מחשבה, ואין דנין פסול מחשבה מפסול הגוף	התחיל רבי אליעזר לדון:	■								■	■	◇	עט.
דנין פסול שאין בו כרת מפסול שאין בו כרת, ואל יוכיח חוץ לזמנו שפסול שיש בו כרת, ועוד, נדוננו משלא לשמו שפסול מחשבה ואין בו כרת	התחיל רבי יהושע לדון:	■									■	◇	עט.
ושתק רבי אליעזר.	[רבי אליעזר]	○									■	◇	עט.
ורבי מאיר, מאי שנא שחטה ונמצאת טריפה דהוי פסולו קודם שחיטה, ומאי שנא שחטה ונמצאת בעלת מום דלא הוי פסולו קודם שחיטה?											♣	◇	עט.
בדוקין שבעין, ואליבא דר' עקיבא	[רבי מאיר]										!	◇	עט.
אם עלו לא ירדו.	דאמר: [רבי עקיבא]										■	!	עט.
ורבי יהושע?											♣		עט.
כי אמר רבי עקיבא אם עלו לא ירדו - בפסולא דגופיה, אבל לקדושי לחם לא.	[רבי יהושע]										!	◇	עט.
חטאת ששחטה חוץ לזמנה - אם עלתה לא תרד	איתמר:										■	◇	עט.
חוץ למקומה - רבא אמר: תרד	[רבה]										♣	◇	עט.
לא תרד.	רבא:										♣	◇	עט.
רבה כרבי יהושע, ורבא כרבי אליעזר.											■		עט.
והדר ביה רבא לגביה דרבה, מדהדר ביה רבי אליעזר לגביה דרבי יהושע.											■	◇	עט.
אף על גב דהדר ביה ר' אליעזר לגביה דרבי יהושע, רבא לגביה דרבה לא הדר ביה, התם הוא דקאמר ליה: נדוננו משלא לשמו, אבל הכא אי דיינת ליה משלא לשמו, אם עלתה לא תרד.	ואיכא דאמרי:										■	◇	עט.
שחטה שלא לשמה וכו'.											■	<	עט.
שבק תנא דידן איל נזיר דשכיה, ונקיט איל המילואים.	רב פפא:										■	◇	עט.
ותנא דידן?											♣		עט.
עיקר מילתא נקט.	[תנא דידן]										!	◇	עט.
הנסכים שקדשו בכלי ונמצא זבח פסול, אם יש זבח אחר - יקריבו עמו, ואם לאו - יפסלו בלינה.											■	מ	עט.
אין הנסכים מתקדשין אלא בשחיטת הזבח מאי טעמא? אמר קרא: (ויקרא כ"ג) זבח ונסכים.	זעירי:										■	◇	עט.
הנסכים שקדשו בכלי ונמצא זבח פסול, אם יש זבח אחר - יקריבו עמו, ואם לאו - יפסלו בלינה	תנן:										■	♣	עט.
מאי לאו דאיפסיל בשחיטה											♣		עט.
לא, דאיפסיל בזריקה.											!	◇	עט.
כמאן? כרבי											♣		עט.
שני דברים המתירין מעלין זה בלא זה	דאמר: [רבי]										■	♣	עט.
אפילו תימא - ר' אלעזר בר' שמעון, הכא במאי עסקינן - כגון שקיבל דמן בכוס ונשפך, ור' אלעזר בר' שמעון סבר לה כוותיה דאבוב											!	◇	עט.
כל העומד לזרוק כזרוק דמי.	דאמר: [רבי שמעון]										■	!	עט:
אם יש זבח אחר יקריבו עמו.	אמר מר:										■	<	עט:
שמן שהפרישו לשום מנחה זה, פסול לשום מנחה אחרת	והא אמר רב חסדא:										■	♣	עט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
לב בית דין מתנה עליהם, אם הוצרכו - הוצרכו, ואם לאו - יהו לזבח אחר.	רבי ינאי:										!	◇	עט:
אי הכי, שמן נמי											?		עט:
שמן גופה דמנחה הוא.											!	◇	עט:
וליתנו עליהן דניפקו לחולין											?	◇	עט:
גזירה שמא יאמרו: מוציאין מכלי שרת לחול.											!	◇	עט:
השתא נמי גזירה שמא יאמרו: נסכים שהפרישן לשום זבח זה כשרין לשום זבח אחר											?	◇	עט:
כגון שהיה זבח זבוח באותה שעה.	התני מתתיה בן יהודה:										!	■	עט:
אבל אין זבח זבוח באותה שעה מאי? נפסל בלינה, אדתני סיפא: אם לאו - יפסלו בלינה, ליפלוג וליתני בדידה: במה דברים אמורים - שהיתה זבח זבוח באותה שעה, אבל אין זבח זבוח באותה שעה לא											?		עט:
הכי נמי קא אמר: במה דברים אמורים - שהיה זבח זבוח באותה שעה, אבל אין זבח זבוח באותה שעה, נעשה כמי שנפסלו בלינה ופסולין.											!	◇	עט:
ומי אית ליה לרבי שמעון לב בית דין מתנה עליהן?											?		עט:
תמידין שלא הוצרכו לציבור, לדברי רבי שמעון - אין נפדין תמימים	והא אמר רב אידי בר אבין אמר רב עמרם אמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן: [לדברי רבי שמעון]										?	■	עט:
נפדין תמימים	לדברי חכמים:										?	■	עט:
שאני התם, דאית להו תקנתא ברעייה.											!	◇	עט:
מתני'. ולד תודה ותמורתה, הפריש תודה ואבדה והפריש אחרת תחתיה - אינה טעונה לחם, שנאמר: (ויקרא ז') והקריב על זבח התודה, התודה טעונה לחם, ולא ולדה ולא חילופה ולא תמורתה טעונין לחם.												■	עט:
מהו אומר תודה יקריב? מנין למפריש תודתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה, ונמצאת הראשונה והרי שתיהן טעונות, מנין שאיזה מהן שירצה יקריב ולהמה עמה? תלמוד לומר: התודה יקריב, יכול שתהא שניה טעונה לחם? תלמוד לומר: יקריבנו, אחד ולא שנים	תנו רבנן:											■	עט:
אחר שריבה הכתוב ומיעט, מנין לרבות ולדות וחליפות ותמורות להקריבה? תלמוד לומר: (ויקרא ז') אם על תודה												■	עט:
יכול יהו טעונות לחם? ת"ל: והקריב על זבח התודה, תודה טעונה לחם, ולא ולדה ולא חילופה ולא תמורתה טעונין לחם.												■	עט:
לא שנו אלא לאחר כפרה, אבל לפני כפרה טעונין לחם.	שלח רב חנינא משמיה דרבי יוחנן:											■	עט:
אהייא? אילימא אחליפי תודת חובה, אי לפני כפרה, תנינא אי לאחר כפרה, תנינא	הוי בה רב עמרם:										?	◇	עט:
אלא אחליפי תודה נדבה											!	◇	פ.
בין לפני כפרה בין לאחר כפרה טעונות לחם, מרבה בתודות הוא											?	◇	פ.
אלא אולד תודה נדבה											!	◇	פ.
בין לפני כפרה בין לאחר כפרה אין טעונין לחם, מותר דתודה היא											?	◇	פ.
אלא אולד תודה חובה, לפני כפרה טעון לחם, לאחר כפרה אין טעון לחם.											!	◇	פ.
מאי קמ"ל?											?		פ.
אדם מתכפר בשבב הקדש.	דקסבר ר' יוחנן:										!	■	פ.
הוי בה נמי אביי כי האי גוונא.	[אביי]											■	פ.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
חילופי תודה נדבה, בין לפני כפרה בין לאחר כפרה טעונה לחם, מרבה בתודות הוא	איתמר נמי, אמר רב יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:	■												פ.
ולד תודה נדבה, בין לפני כפרה בין לאחר כפרה אין טעון לחם, מותר תודה הוא		■												פ.
וולד תודה חובה, לפני כפרה טעונין לחם, לאחר כפרה אין טעונין לחם.		■												פ.
כל שבחטאת מתה, בתודה אין טעונה לחם כל שבחטאת רועה, בתודה טעונה לחם.	שמואל:											◇		פ.
מהו אומר התודה יקריב? מנין למפריש תודתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה, ונמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות, מנין שאיוו מהן שירצה יקריב ולחמה עמה? ת"ל: התודה יקריב, יכול תהא שניה טעונה לחם? ת"ל: יקריבנו, אחד ולא שנים	מתיב רב עמרם:											◇	⚡	פ.
ואילו גבי חטאת כי האי גונא רועה												◇	⚡	פ.
הפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה, ונמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות - מתכפר באחת מהן ושניה תמות, דברי רבי	דתנן: [רבי]											◇	⚡	פ.
אין חטאת מתה אלא שנמצאת לאחר שנתכפרו בעלים	חכמים:											◇	⚡	פ.
הא קודם שנתכפרו בעלים רועה												◇	⚡	פ.
שמואל כרבי סבירא ליה												◇	!	פ.
אבודה בשעת הפרשה מתה.	דאמר: [רבי]											◇	!	פ.
אלא רועה לרבי היכי משכחת לה?												◇	⚡	פ.
כדרכי אושעיא													!	פ.
הפריש שתי חטאות לאחריות, מתכפר באיזה מהן שירצה והשניה תרעה.	דאמר רבי אושעיא:											◇	!	פ.
והא גבי תודה כי האי גונא אין טעונה לחם												◇	⚡	פ.
אלא, שמואל כרבי שמעון סבירא ליה												◇	!	פ.
חמש חטאות מתות.	דאמר: [רבי שמעון]											◇	!	פ.
והא רועה לרבי שמעון לית ליה כלל												◇	⚡	פ.
שמואל נמי חדא קאמר: כל שבחטאת מתה, בתודה אין טעונה לחם.												◇	!	פ.
מאי קמ"ל?													⚡	פ.
לאפוקי מדרבי יוחנן													!	פ.
אדם מתכפר בשבחה הקדש	דאמר: [רבי יוחנן]											◇	!	פ.
קמשמע לן דלא.													!	פ.
תודה וזו לחמה, אבד הלחם - מביא לחם אחר, אבדה תודה - אינו מביא תודה אחרת	רבי אבא:											◇	■	פ.
מאי טעמא?													^	פ.
לחם לגלל תודה, ואין תודה לגלל לחם.													!	פ.
הפריש מעות לתודתו ונתותרו - מביא בהן לחם, ללחמי תודה ונתותרו - אין מביא בהן תודה.	רבי:											◇	■	פ.
מאי טעמא?													^	פ.

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>statement- מימרא- ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof- ראיה-</p>
מקרא-key:	

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אילימא משום דרב כהנא												!	פ:
מנין ללחמי תודה שנקראו תודה? שנאמר: (ויקרא ז') והקריב על זבח התודה חלות מצות	דאמר רב כהנא:											!	פ:
אי הכי איפכא נמי?												;	פ:
לחם איקרי תודה, תודה לא איקרי לחם.												!	פ:
הפריש תודתו ואבדה, וחזר והפריש אחרת תחתיה ואבדה, וחזר והפריש אחרת תחתיה, ונמצאו הראשונות והרי שלשתן עומדות, נתכפר בראשונה - שניה אינה טעונה לחם, שלישית טעונה לחם, נתכפר בשלישית - שניה אינה טעונה לחם, ראשונה טעונה לחם, באמצעית - שתיהן אין טעונות לחם.	ואמר רבא:											◆	פ:
אפילו נתכפר באחת מהן - שתיהן אין טעונות לחם, כולהו חליפין דהדדי נינהו.	אביי:											◆	פ:
וכן לענין חטאות, הפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואבדה והפריש אחרת תחתיה, ונמצאו הראשונות והרי שלשתן עומדות, נתכפר בראשונה - שניה תמות, שלישית תרעה, נתכפר בשלישית - שניה תמות וראשונה תרעה, נתכפר באמצעית - שתיהן ימותו.	רבי זורא:											◆	פ:
אפילו נתכפר באחת מהן - שתיהן ימותו, כולהו חליפין דהדדי נינהו.	אביי:											◆	פ:
מאי וכן?												;	פ:
מהו דתימא: התם הוא דאיכא למימר מרבה בתודות הוא, אבל הכא דליכא למימר מרבה בחטאות הוא אימא לא, קמ"ל.												!	פ:
תודה שנתערבה בתמורתה ומתה אחת מהן - חבירתה אין לה תקנה, היכי נעביד? נקריב לחם בהדה - דלמא תמורה היא, לא נקריב לחם בהדה - דלמא תודה היא.	תני רבי חייא:											◆	פ:
היכי דמי?												^	פ:
אי דאמר עלי												!	פ:
לא סגיא דלא מייתי ליה בהמה אחרינא ולחם ולימא: אי הך דקיימא תמורה היא - הא תודה והא לחמה, אי הך דקיימא תודה היא - הא לחמה והא תיהוי אחריות												;	פ:
לא צריכא, דאמר הרי זו.												!	פ:
(סימן: למודי"ם מיד"ת על"ה ש"ש שכ"ן דדמ"ה דא"י הל"ש מות"ר תמור"ה בחו"ץ חזקי"ה הפרי"ש חטא"ת לאח"ר יות"ר)												◆	פ:
וליתי לחם ולימא: אי הך דקיימא תודה היא - הא לחמה, אי לא - ליפוק לחולין	אמרו למדין לפני רבי:											;	פ:
וכי מכניסין חולין לעזרה?	אמר להו: [רבי]											!	פ:
וליתי בהמה ולחם, ולימא: אי הך דקיימא תמורה היא - הא תודה והא לחמה, אי הך דקיימא תודה היא - הא לחמה והא תיהוי שלמים												;	פ:
משום דקא ממעט באכילה דשלמים.	אמר להו: [רבי]											!	פ:
וליתי בהמה ולחם, ולימא: אי הך דקיימא תמורה היא - הא תודה והא לחמה, ואי האי דקיימא תודה היא - הא לחמה והא תיהוי מותר דתודה	לוי לרבי:											;	פ:
כמדומה אני שאין לו מוח בקדקדו, וכי מפרישין תחלה למותרות?	א"ל: [רבי]											!	פ:
וליתי בהמה ולחם, ולימא: אי הך דקיימא תמורה היא - הא תודה והא לחמה, ואי הך דקיימא תודה היא - הא לחמה והא תיהוי תמורה	יחיב רבי יצחק בר שמואל בר מרתא קמיה דר"ג ויחיב וקאמר:											;	פ.א.
עני מרי, ארבעין בכתפיה וכשר?	א"ל: [רב נחמן]											!	פ.א.
אם איתא דר' יוחנן	רב עולא בר אבא חלש, על לגביה אביי ורבנן, ויחיב וקא אמרי:											;	פ.א.
חוץ לחומת העזרה קדוש	דאמר: [רבי יוחנן]											;	פ.א.
לייתי לחם ולותבה חוץ לחומת העזרה, ולימא: אי הך דקיימא תודה היא - הא לחמה, ואי לא - ליפוק לחולין												;	פ.א.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
משום דאיכא ארבע להניף, היכי ליעביד? לנפינהו אבראי - (ויקרא ז') לפני ה' כתיב, גוואי - קא מעייל חולין לעזרה, הלכך לא אפשר.	[רב עולא בר אבא]										!	◇	פ.א.
אם איתא לדחוקיה	מתקיף לה רב שישא בריה דרב אידי:										ז	◇	פ.א.
קדשו ארבעים מתוך שמונים	דאמר: [חזקיה]										ז	◇	פ.א.
לייתי בהמה ולייתי שמונים בהדה, ולימא: אי הך דקיימא תודה היא - הא נמי תיהוי תודה והא שמונים דתרווייהו, אי הך דקיימא תמורה היא - הא תודה והא לחמה וליקדשו להו ארבעים מתוך שמונים משום דקא ממעט באכילה דארבעה.											!	◇	פ.א.
אם איתא לדרבי יוחנן	אמר ליה רב אשי לרב כהנא:										ז	◇	פ.א.
הפריש חטאת מעוברת וילדה - רצה בה מתכפר, רצה בוולדה מתכפר	דאמר: [רבי יוחנן]										ז	◇	פ.א.
לייתי בהמה מעוברת וימתין לה עד שתלד ולייתי שמונים בהדה, ולימא: אי הך דקיימא תמורה היא - הא וולדה תודה היא והא שמונים דתרווייהו, ואי הך דקיימא תודה היא - הא נמי תודה היא והא שמונים דתרווייהו הוא והאי ליהוי מותר דתודה											ז	◇	פ.א.
מאן לימא לן דאמר רבי יוחנן: אם שירוי משויר? דלמא אם שירוי אינו משויר, והיינו טעמא דרבי יוחנן, דאמר: אדם מתכפר בשבח הקדש.	אמר ליה: [רב כהנא]										!	◇	פ.א.
ולייתי בהמה ולימא: הרי עלי, ולייתי בהמה אחריתי ולייתי שמונים בהדה, ולימא: אי הך דקיימא תמורה היא - הני תרתי תודות והא שמונים דתרווייהו, ואי הך דקיימא תודה היא - והא דאמרי עלי נמי ליהוי תודה, והא שמונים דתרווייהו ואידך תהוי לאחריות	רבינא איקלע לדמהוריא, אמר ליה רב דימי בריה דרב הונא מדמהוריא לרבינא:										ז	◇	פ.א.
התורה אמרה: (קהלת ה') טוב אשר לא תדור משתדור ולא תשלם, ואת אמרת: ליקום ולינדור בתחילה.	אמר ליה: [רבינא]										!	◇	פ.א.
האומר הרי עלי תודה - יביא היא ולחמה מן החולין													פ.א.
תודה עלי מן החולין ולחמה מן המעשר - יביא היא ולחמה מן החולין													פ.א.
תודה מן המעשר ולחמה מן החולין - יביא													פ.א.
תודה היא ולחמה מן המעשר - יביא.													פ.א.
ולא יביא מחיטי מעשר שני אלא ממעות מעשר שני.													פ.א.
האומר הרי עלי לחמי תודה - מביא תודה ולחמה מאי טעמא? מידע ידע האי גברא דלחם בלא תודה לא איקרבי, והאי תודה ולחמה קאמר, והאי דקאמר לחמי תודה, סוף מילתא נקט.	רב הונא:												פ.א.
תודה מן המעשר ולחמה מן החולין - יביא כמה שנדר	תנן:										ז	◇	פ.א.
ואמאי? כיון דאמר לחמה מן החולין, יביא היא ולחמה מן החולין											ז	◇	פ.א.
שאני התם, דכיון דאמר תודה מן המעשר, נעשה כאומר הרי עלי לחם לפטור תודתו של פלוני.											!	◇	פ.א.
אי הכי, רישא דקתני:											ז	◇	פ.א.
תודה מן החולין ולחמה מן המעשר - יביא היא ולחמה מן החולין	[רישא]										ז	◇	פ.א.
הכא נמי נעשה כאומר הרי עלי תודה לפטור לחמו של פלוני											ז	◇	פ.א.
הכי השתא, בשלמא לחם למיפטר תודה אתי, תודה למיפטר לחם מי אתיא?											!	◇	פ.א.
האומר הרי עלי תודה בלא לחם וזבה בלא נסכים - כופין אותו ומביא תודה ולחמה, זבה ונסכים	ת"ש:										ז	◇	פ.א.
טעמא דאמר תודה, אבל לא אמר תודה - לא											ז	◇	פ.א.
ה"ה אע"ג דלא אמר תודה, ואידי דקא בעי למיתנא זבה בלא נסכים, דלא מתני ליה נסכים בלא זבה, תנא נמי תודה.											!	◇	פ.א.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמאי? נדר ופתחו עמו הוא											⊡	◇	פא:
הא מני? בית שמאי היא	חזקיה:										!	◇	פא:
תפוס לשון הראשון	דאמרי: [בית שמאי]										! ■	◇	פא:
הריני נזיר מן הגרונרות ומן הדבלה - ב"ש אומרים: נזיר	דתנן: [בית שמאי]										! ■ ■	◇	פא:
אינו נזיר.	בית הלל:										! ■ ■	◇	פא:
אפילו תימא בית הלל, באומר אילו הייתי יודע שאין נודרין כך, לא הייתי נודר כך אלא כך, ומאי כופין? דקא בעי הדר ביה.	רבי יוחנן:										!	◇	פא:
האומר הרי עלי תודה בלא לחם וזבח בלא נסכים, ואמרו לו: הבא תודה ולחמה וזבח ונסכים, ואומר: אילו הייתי יודע שכן לא הייתי נודר, כופין אותו ואומר לו: (דברים י"ב) שמור ושמעת	תא שמע:										⚡	◇	פא:
בשלמא לחזקיה ניחא ליה, אלא לר' יוחנן קשיא											⚡		פא:
הא ודאי ב"ש היא.	אמר לך ר' יוחנן:										!	◇	פא:
מאי שמור ושמעת?											^		פא:
שמור - הבא תודה, ושמעת - הבא לחמה.	אביי:										!	◇	פא:
שמור - הבא תודה ולחמה, ושמעת - שלא תהא רגיל לעשות כן.	רבא:										!	◇	פא:
היא ולחמה מן המעשר - יביא.												■	פא: <
יביא, לא סגי דלא מייתי?											⚡		פא:
רצה מביא, לא רצה לא יביא.	רב נחמן ורב חסדא:										!	◇	פא:
ולא יביא מחיטי מעשר שני אלא ממעות מעשר שני.												■	פא: <
לא שנו אלא מחיטי מעשר שני, אבל מחיטין הלקוחות ממעות מעשר שני יביא.	רב נחמן ורב חסדא דאמרי תרוייהו:											■	פא:
לא שנו אלא מחיטי מעשר שני, אבל מחיטין הלקוחות במעות מעשר שני יביא.	יתיב רבי ירמיה קמיה דרבי זירא ויתיב וקאמר:											■	פא:
רבי, אתה אומר כן? אני אומר: אפי' מחיטין הלקוחות במעות מעשר שני לא יביא, ואימא טעמא דידי ואימא טעמא דידך.	א"ל: [רבי זירא]											■	פא:
אימא טעמא דידך, תודה מהיכא קא ילפת לה? משלמים, ושלמים שם שם ממעשר, ומינה, מה שלמים אין גופן מעשר, אף תודה נמי אין גופה מעשר, והני חיטי הלקוחות במעות מעשר שני נמי אין גופן מעשר.												■	פא:
אימא טעמא דידי, תודה מהיכא קא ילפינא לה? משלמים, - ושלמים שם שם ממעשר, מה שלמים אין מין מעשר, אף תודה אין מין מעשר, לאפוקי חיטין הלקוחות במעות מעשר שני דמין מעשר נינהו.												■	פב: <
המתפיס מעות מעשר שני לשלמים - לא קנו שלמים מאי טעמא? דלא אלימא קדושת השלמים למיחל אקדושת מעשר שני.	רבי אמר:											■	פב: <
הלוקח חיה לזבחי שלמים ובהמה לבשר תאווה - לא יצא העור לחולין	מיתבי:										⚡	◇	פב: <
לאו למימרא דקני שלמים											⚡		פב: <
לא קני שלמים, ומאי לא יצא העור לחולין? הכי קאמר: אינו בתורת לצאת העור לחולין	הא איתמר עלה, אמר רב:										! ■	◇	פב: <
מ"ט?											^		פב: <
נעשה כלוקח שור להרישה.	רבה:										!		פב: <
המתפיס מעות מעשר שני לשלמים - ר' יוחנן אמר: קני	איתמר: [רבי יוחנן]										■	◇	פב: <
לא קני.	רבי אליעזר:										■	◇	פב: <

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ואליבא דר' יהודה דאמר: מעשר ממון הדיוט הוא - דכולי עלמא לא פליגי דקני, כי פליגי - אליבא דר' מאיר דאמר מעשר ממון גבוה הוא											פב.
מאן דאמר לא קני, כר' מאיר	[רבי אליעזר]										פב.
ומאן דאמר קני, כיון דמעשר קרב ליה שלמים, כי מיתפסת ליה נמי תפיס.	[רבי יוחנן]										פב.
המתפיס מעות מעשר שני לשלמים, כשהוא פודן מוסיף עליהם שני חומשין, אחד לקדש ואחד למעשר	מיתיבי:										פב.
מי סברת דברי הכל היא? הא מני? רבי יהודה היא.											פב.
מנין לאומר הרי עלי תודה, שלא יביא אלא מן החולין? תלמוד לומר: (דברים ט"ז) וזבחת פסח לה' אלהיך צאן ובקר, והלא פסח אין בא אלא מן הכבשים ומן העזים, אם כן מה תלמוד לומר צאן ובקר? להקיש כל הבא מן הצאן ומן הבקר לפסח, מה פסח דבר שבחובה ואין בא אלא מן החולין, אף כל דבר שבחובה אין בא אלא מן החולין											פב.
לפיכך, האומר הרי עלי תודה, הרי עלי שלמים, הואיל ובאין חובה - לא יביאו אלא מן החולין.											פב.
ונסכים, בכל מקום לא יביאו אלא מן החולין.											פב.
ופסח גופיה מנא לך?											פב.
נאמר פסח במצרים ונאמר פסח לדורות, מה פסח האמור במצרים לא בא אלא מן החולין, אף פסח האמור לדורות לא בא אלא מן החולין	דתניא, רבי אליעזר:										פב.
וכי דנין אפשר משאי אפשר?	אמר לו רבי עקיבא:										פב.
אע"פ שאי אפשר, ראייה גדולה היא ונלמד הימנה.	א"ל: [רבי אליעזר]										פב.
חזר ר"ע ודנו דין אחר: מה לפסח מצרים שכן אין טעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח, תאמר בפסח דורות שטעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח?	[רבי עקיבא]										פב.
הרי הוא אומר: (שמות י"ג) ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה, שיהיו כל עבודות של חודש הזה כזה.	אמר לו: [רבי אליעזר]										פב:
ור' עקיבא, אי סבר לה דאין דנין אפשר משאי אפשר, ליקו במילתיה אי הדר ביה, והאי דלא גמר מפסח מצרים משום האי פירכא הוא, פסח מדבר יוכיח											פב:
לדבריו דר' אליעזר קאמר, לדידי אין דנין אפשר משאי אפשר, לדידך דאמרת דנין אפשר משאי אפשר, מה לפסח מצרים שכן אינו טעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח, תאמר בפסח דורות שטעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח?	[רבי עקיבא]										פב:
ועבדת.	ואמר ליה רבי אליעזר:										פב:
ורבי אליעזר לימא ליה: פסח מדבר יוכיח											פב:
לדבריו דרבי עקיבא קאמר ליה, לדידי דנין אפשר משאי אפשר, ומשום האי פירכא, פסח מדבר יוכיח, לדידך דאמרת אין דנין אפשר משאי אפשר, ועבדת.	[רבי אליעזר]										פב:
והשתא נמי ליפרוך											פב:
זאת אומרת: אין משיבין על ההיקש.	רב ששת:										פב:
וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש? בכללא איתמר, פסח כוליה חדא מילתא היא.	ובתרביצא אמור:										פב:
ורבי עקיבא, פסח דאינו בא אלא מן החולין מנא ליה?											פב:
נפקא ליה מהא דאמר שמואל משום ר' אליעזר:	[רבי עקיבא]										פב:
(ויקרא ז') זאת התורה לעולה ולמנחה ולחטאת ולאשם ולמילואים ולזבח השלמים	[שמואל משום ר' אליעזר]										פב:
עולה - מה עולה טעונה כלי, אף כל טעון כלי											פב:
מאי היא?											פב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א	
אילימא מזרק		!											פב:
גבי זבחי שלמי ציבור נמי כתיב: (שמות כ"ד) וישם באגנות		⚡											פב:
אלא סכין.		!										◇	פב:
ועולה גופה מנלן?		⚡											פב:
דכתיב: (בראשית כ"ב) וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו, והתם עולה הוא, דכתיב: (בראשית כ"ב) ויעלהו לעולה תחת בנו.		!										◇	פב:
מנחה - מה מנחה אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה, אף כל אין נאכלין אלא לזכרי כהונה			■	■								◇	פב:
מאי היא?		^											פב:
אי חטאת ואשם		!											פב:
בהדיא כתיב		⚡											פג:
אי זבחי שלמי ציבור		!										◇	פג:
מרבויא דקראי אתי, (במדבר י"ח) בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר (בכהנים) יאכל אותו, לימד על זבחי שלמי ציבור שאין נאכלים אלא לזכרי כהונה		⚡										◇	פג:
תנאי היא, איכא דמייתי לה מהכא, ואיכא דמייתי לה מהכא.		!										◇	פג:
חטאת - מה חטאת מקדשה בבלוע, אף כל מקדשה בבלוע.			■	■								◇	פג:
אשם - מה אשם אין שפיר ושליא קדוש בו, אף כל אין שפיר ושליא קדוש בו, קסבר: ולדות קדשים בהוייתן הן קדושים, ודנין אפשר משאי אפשר.			■	■								◇	פג:
מלואים - מה מלואים מותריהן בשריפה ואין בעלי חיים מותריהן בשריפה, אף כל מותריהן בשריפה ואין בעלי חיים מותריהן בשריפה.			■	■								◇	פג:
שלמים - מה שלמים מפגלין ומתפגלין, אף כל מפגלין ומתפגלין.			■	■								◇	פג:
(ויקרא ז') זאת התורה כו'	במתניתא תנא משמיה דר"ע:			■								◇	פג:
מנחה - מה מנחה מקדשת בבלוע, אף כל מקדשת בבלוע.			■	■								◇	פג:
ואיצטריך למכתב בחטאת ואיצטריך למכתב במנחה, דאי כתב רחמנא במנחה, משום דרכיכא בלעה, אבל חטאת אימא לא ואי כתב רחמנא בחטאת משום דבשר אגב דשמן קדיר, אבל מנחה אימא לא, צריכא.			■									◇	פג:
חטאת - מה חטאת אינה באה אלא מן החולין וביום ובידו הימנית, אף כל אינו בא אלא מן החולין וביום ובידו הימנית.			■	■								◇	פג:
וחטאת גופה מנלן?		^										◇	פג:
דאמר קרא: (ויקרא ט"ז) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו, לו - משלו ולא משל מעשר.	רב חסדא:	!										◇	פג:
ביום (ויקרא ז') מכיום צוותו נפקא		⚡										◇	פג:
כדי נסבה.		!											פג:
בידו הימנית מדרבה בר בר חנה נפקא		⚡											פג:
כל מקום שנאמר אצבע וכהונה - אינו אלא ימין	דאמר רבה בר בר חנה אמר ריש לקיש:	⚡										◇	פג:
כדי נסבה.		!											פג:
אשם - מה אשם עצמותיו מותרין, אף כל עצמותיו מותרין.			■	■								◇	פג:
ור"ע האי (דברים ט"ז) וזבחת פסח מאי עביד ליה?				⚡								◇	פג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	פג:
מבעי ליה לכדרב נחמן	[רבי עקיבא]											!	
מנין למותר הפסח שקרב שלמים? שנאמר: (דברים ט"ז) זבחת פסח לה' אלהיך צאן ובקר, והלא אין פסח בא אלא מן הכבשים ומן העזים אלא מותר הפסח יהא לדבר הבא מן הצאן ומן הבקר.	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוי:											!	◇
והא מהכא נפקא? מדאבוה דשמואל נפקא												⚡	◇
דכתיב: (ויקרא ג') אם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים, ואמר אבוה דשמואל: דבר הבא מן הצאן יהא לזבח שלמים	[אבוה דשמואל]											⚡	◇
ואכתי מהכא נפקא? מהתם נפקא												⚡	◇
כבש - לרבות את הפסח לאליה, כשהוא אומר: אם כבש - להביא פסח שעברה שנתו ושלמים הבאים מחמת פסח לכל מצות שלמים שיטענו סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק, כשהוא אומר: ואם עז הפסיק הענין, לימד על העז שאינה טעונה אליה	והתניא:											⚡	◇
תלתא קראי כתיב, חד לעברה זמנו ועברה שנתו, וחד לעברה זמנו ולא עברה שנתו, וחד ללא עברה זמנו ולא עברה שנתו.												!	◇
וצריכי, דאי אשמעינן עברה זמנו ועברה שנתו, משום דאידיחי ליה לגמרי, אבל עברה זמנו ולא עברה שנתו דחזי לפסח שני אימא לא ואי אשמעינן עברה זמנו ולא עברה שנתו, דאידיחי ליה מפסח ראשון, אבל לא עברה זמנו ולא עברה שנתו דאפילו לפסח ראשון נמי חזי אימא לא, צריכא.												■	◇
הדרן עלך התודה היתה באה													◇